

Index in Repetitiones, Allegationes

& mente capitis cap. 14. num. 17.
Iura civilia merito temperasse formam, & solemnitates testamentorum. R. l. Nemo potest, n. 63.
Iura correctiva debent interpretari & intelligi, vt ledant minus quam possint ius commane, R. auth. sacramenta, n. 15.
Iura & actiones inter bona connumerantur, R. cap. quomodo pactum, in princ. n. 19.
Iura vel statuta indudentia prescriptione cum mala fide non valent, R. l. Nemo potest, n. 481.
Iure Regio deficiente potius recurendum est ad ius canonicum, quam ad leges imperatorum, C. 31. n. 5.
Iure Regio pro sigillis testium requisitis iure communi, & remissis, additus est tabellio, & symonque sum, R. l. Nemo potest, n. 66.
Iuri Canonico standum est in materia concernente peccatum etiam in foro civilii, R. l. Nemo potest, n. 107.
Iuri querendo facilius prejudicari potest quam prohibito, ib. n. 211.
Iuri prohibito renuntia non potest, ib. n. 307.
Iuri statuto renuntia non potest, ib. n. 338.
Iuri accrescendi non est locus inter succedentes diverso iure, R. l. vnicuique, n. 37.
Iuris communis mentionem fieri non oportet, in privilegio Papae, c. 5. n. 18.
Iurisdictione ad tempus ex tempore constitui potest, R. l. Nemo potest, n. 219.
Iurisdictione, dominio, & usufructui, & equiparatur, ib. n. 210.
Ius Canonicum nihil vnquam permittit cum peccato, C. 4. n. 11.
Ius excipiendi competens venditori, competit etiam & transit in singularem successorem & sic in errore, C. 11. n. 15.
Ius exsequendi sententiam, transit contra eum, qui in locum condemnati succedit, C. 33. n. 4.
Ius implendi conditionem, etiam potestarianam, transit ad heredem, licet de eo non fiat mentio, C. 11. n. 11.
Ius patronatus, quando dividitur inter plures heredes, C. 4. n. 13.
Ius presentandi vel eligendi, acquiritur ex vnicuique acti, & quae requiruntur ad hoc, C. 31. num. 1.
Ius redimendi rem, quae incidit in commissum, transit ad heredem, C. 12. n. 16.
Ius semel radicatum amplius perdi non potest per superuenientiam alicuius novitatis, C. 11. n. 18.
Ius redimendi siue luendi rem concessam vni, non transit ad heredem ipsius, praecipue quando haec concessio non competit iure proprio, sed alterius, C. 11. n. 8.
Ius confirmandi electionem ad quem pertinet, ad eum spectat et cognoscere de defectu, & inhabilitate electorum ex officio, vel ad instantiam partis, & repellere, & infirmare electionem de eo factam, quando subest iusta & rationabilis causa, C. 31. n. 19.
Ius superioritatis in nominatis ad aliqua officia, censetur competere confirmare debenti electionem, C. 31. n. 21.
Ius introducens solemnitatem, seu formam substantialem, est inuentum ad tollendas fraudes, R. l. Nemo potest, n. 11.
Ius executivum passivum est personale, quod non sequitur rem, sed personam, & ideo non datur contra tertium rei possessorem, nec contra non nominatum in instrumento, ib. n. 12.
Ius civile potius agere solemnitates in testamento ceteri, ib. n. 64.
Ius civile potius minere solemnitates in omnium testamentis, ib. n. 67.
Ius civile potest declarare qui possint, vel non facere testamentum, ib. n. 68.
Ius accrescendi est introductum a iure ne testator decedat pro parte testatus, & pro parte intestatus, ib. n. 163.
Ius executivum praeribitur certo tempore, quomodo quaeque allegetur praeripio, ib. num. 109.

Ius executivum vel obligatio non praeribitur vilo tempore, quando debitor est obligatus perpetuo, vel quae possit compelli quodcumque licet alias praeribitur, ib. n. 475.
Ius transmissionis ex potestate iuris deliberandi, & ex potestate sanguinis praeretur substitutioni vulgari, R. § iui, n. 56.
Ius aduendi & immittendi, durat 30. annis, ib. num. 108.
Ius rumpendi regulatur a iure succedendi ab intestato, ib. n. 141.
Ius querelandi testamentum regulatur a iure succedendi ab intestato, R. l. pater filium, n. 21.
Ius accrescendi fuit indudum, ne quis decederet pro parte testatus, & pro parte intestatus, R. l. vnicuique, n. 4. C. quoniam non potest, n. 66.
Ius accrescendi non est locus inter heredes legitimis, & sic inter venientes ab intestato, ib. n. 8.
Ius accrescendi non habet locum in contractu, ib. n. 17. Sed ius decrescendi ib. n. 17.
Ius accrescendi habet locum in re donata duobus a Principe, ib. n. 16.
Ius accrescendi prouenit ex tacita defuncti voluntate, ib. n. 19.
Ius accrescendi fuit interpretatum a lege mediante tacita testatoris voluntate, ib. n. 21.
Ius accrescendi non habet locum inter legatarios omnino disinctos, ib. n. 26.
Ius accrescendi habet locum in donatione causa mortis, ib. n. 27. & 28.
Ius accrescendi, an habeat locum in illo, quod datur causa conditionis implenda, ib. n. 29.
Ius accrescendi quare non habeat locum in contractibus, ib. n. 30.
Ius accrescendi habet locum in contractibus, & stipulationibus in omnibus casibus, in quibus valet stipulatio alteri per alterum facta, ib. n. 31.
Ius accrescendi de iure canonico habet locum in contractibus, ib. n. 31. & 33. & 34.
Ius accrescendi quod habeat locum hodie in contractibus, ib. n. 36.
Ius accrescendi, vt locum habeat, requiritur quod succedatur iure communi, non vero iure speciali, ib. n. 38.
Ius accrescendi, vt locum habeat, requiritur, vt portio quae accrescit, sit vacans, nec fuerit aditae aliae enim si postea vacet, non accrescit inuito, ib. n. 39.
Ius accrescendi, vt locum habeat requiritur, vt portio quae accrescit vacet ipso iure profusus, ita, quod neque civiliter, neque naturaliter debeatur, ib. n. 40.
Ius substitutionis vulgari praeretur iuri accrescendi, ib. n. 42.
Ius substitutionis non transfertur ad heredem: ius vero accrescendi sic, ib. n. 49.
Ius aduendi hereditatem, non est in bonis nostris, R. c. quomodo pactum, in princ. n. 11.
Ius canonicum est feruendum etiam in foro civilii, & per iudices laicos in concernentibus peccatum, ib. n. verb. improbet lex, n. 5. L.

Lici non tenentur contribuere ad refectionem ecclesiae, nisi in subsidium, quando clerici ipsius ecclesiae non habent, A. 10. n. 3.
Licio cotingens simul cum metu reuerentia operatur contractus rescissionem, licet iuramentum conventionis accesserit, R. auth. sacramenta, n. 93.
Legata res in testamento si postea tradatur simpliciter non facta commemoratione legatarii, transit in donationem inter vivos, & non potest reuocari: sed si traditio fiat ex causa praecedentis legatarii, R. l. nemo potest, n. 217.
Legata etiam non adita hereditate, valent, quando heres scriptus non vult adire propter prohibitionem quartae falcidiae, ib. n. 309.
Legatarius volens consequi relictum alicui iam quam sacerdoti debet probare se esse sacerdotem ad hoc, vt legatum consequatur, si causa, illa fuit adiecta per modum causae fialis, C. 1. n. 18.
Legatarius cui aliquid relinquatur sub conditione matrimonium contrahendi cum aliqua persona, si paratus sit contrahere, & alter recuset alij nuptio, conditio habetur pro impleta, & qui paratus fuit implere, & per eum non fuit, habebit hereditatem vel relictum, C. 18. n. 11.
Legatarius lucratur fructus rei legatae sibi per testatorem tradita, facta commemoratione legatarii interim, quod non recusat, R. l. Nemo potest, n. 238.
Legatarius rem sibi legatam in minus solemnium voluntate possidet, an sit tutus executione, vt excludat venientes ab intestato illud repetentes, ib. n. 462.
Legatarius an possit rem sibi legatam in minus solemnium testamento propria auctoritate furari, aut illam petere per denuntiationem evangelicam, remissive ib. n. 467.
Legati de latere non possunt causas committere decidendas praeter a legibus modum approbatum, & consuetudine munitum, ib. n. 159.
Legatorum quantitas magna relicta per partem in testamento facti censeri, quod conditio, si sine liberis decesserit, posita in principio testamenti, censetur in sequentibus repetita, C. 8. n. 35.
Legato relicto confanguineo pauperi proximior pauper praeretur pauperiori, sedus de contra si prius meminit paupertatis, quam confanguinitatis, C. 16. n. 11.
Legati fructus, deducto vni inuito est propter repugnantiam, R. l. Nemo potest, n. 118.
Legatum aliquid vere consistere, quod tamen ab herede non fit praedandum, vt legatum liberationis, ib. n. 312.
Legatum statuto mandante, quod fideiussoribus praeretur sub pena annullationis actus, valet processus gestus sine fideiussione, si non fuerit petit, ib. n. 431.
Leges Regiae inducentes prescriptionem debent, quomodo intelligenda, ib. n. 200.
Leges Regiae iubentes salaria famulorum praeribi triennio, quomodo intelligenda, ib. n. 202.
Leges ordinamenti veteris, de prescriptione debent & actionis personalis loquentes concordantur, & hodie iure nouissimo corriguntur, & quomodo, ib. n. 490.
Leges fori non seruantur nisi earum vni profusio, & idem est in legibus styli, R. auth. sacramenta, n. 66.
Leges civiles improbant pactum & renuntiationem hereditatis futurae referuntur, R. c. quomodo pactum, verb. improbet lex, n. 1.
Leges Regiae dicentes, quod dominus domus, ubi reperitur homo occisus, vel vulneratus, teneatur praestare auctorem, vel pro eo respondere, quomodo intelligatur, C. 36. n. 42.
Legibus requirentibus, inscriptionem donationis renuntia non potest, R. leg. Nemo potest, n. 399.
L. 68. Tauri, quae hodie est l. 1. tit. 15. lib. 5. Non. Coll. Reg. quomodo praeretur, C. 12. n. 2.
Leg. § ad filiorum, C. quoniam & quibus, 4. pars, lib. 10. intellectus, C. 17. n. 14.
Leg. 14. tit. 4. part. 6. intellectus, C. 18. n. 12.
Leg. § si solum, ff. de hered. instit. intellectus, C. 18. n. 59.
Lex quando vnus disponit, & alterum praesupponit ad hoc, vt locum habeat dispositionem, debet verificari praesuppositum, C. 1. n. 16. & C. 11. n. 6. & C. 24. n. 17.
Leg. tit. 1. lib. 7. Non. Coll. Reg. dispositio noua & exorbitans, C. 11. n. 8.
Lex tit. 4. tit. 14. lib. Recop. Reg. quo casu loquitur, item l. 6. tit. 7. ib. n. 9.
L. Sylva caedua 30. in ordine, verus noualis, ff. de verb. sig. intellectus, ib. n. 405.
L. iure securum ff. de iure doti, intellectus, C. 12. n. 17. & n. 15. & seq.
L. 13. tit. 7. lib. 7. Non. Col. Reg. loquitur tantum in san,

& Consilia Dn. Ioan. Gutierrez.

ih fundis heruz, non vero in illis qui ad partem & culturam locantur, C. 34. n. 1. & ibi de d. intellectu late agitur, & nu. seqq.
L. 21. eiusd. tit. & libri intellectus, ib. n. 4.
L. 1. C. si aduers. creditor, intellectus, C. 47. n. 8.
L. 6. tit. 15. lib. 4. Non. Col. non loquitur in prescriptione hypothecae, sed debiti, C. 47. n. 9.
L. 1. C. de pign. materia late explicatur, c. 50. L. diffamati, Cod. de ingen. explicatur, c. 51. si contendat, ff. de fideiussor, ib. n. 3.
Lex vadit pedentem post metem testatoris, sicut venator post leporem, ib. n. 4.
L. 9. tit. 15. lib. 4. Non. Recop. quomodo intelligenda, R. l. nemo potest, n. 203.
Lex non resistit stipulationi alteri per alterum factae, neque etiam astitit, ib. n. 151.
Lex introducec aliquam solemnitatem in dubio praesumi debet probatoria, non autem substantialis, nisi ultra procedat annullando actum alter factum, quia iam non dicitur solemnitas probatoria, sed substantialis, ib. n. 34.
Lex quando vult aliquid expresse fieri, non satis est illud induci per coniecturas, R. l. Nemo potest, n. 317.
Lex noua prouidet in vno casu ex equiparatione per legem veterem ceterum in alio prouidisse, etiam si sit noua, & correctoria simul, & exorbitans & odiosa, ib. n. 316.
L. Non dubium, C. de legat. limitatur praereturam si ab ipso testatore facultas concedatur occupandi rem legatam propria auctoritate, ib. n. 349.
Lex quado in aliquo casu transfert possessionem abque apprehensione, intelligi debet de possessione vacua, non de occupata ab alio, ib. n. 362.
L. non dubium, C. de leg. an hodie iure Reg. corrigatur, ib. n. 371.
L. 2. C. de his quae vi intellectu, ib. n. 381.
L. 3. §. falsus, ff. rem ratam hab. intelligitur, ib. n. 411.
L. 4. tit. 21. lib. 4. Non. Recop. declaratur, ib. n. 432.
Lex in his quae sunt iuris potest fingendo disponere, R. § iui, n. 16.
L. fin. C. de repud. hered. quod non habeat locum in filio suo, cui est datus substitutus vulgari, nec in filio succedente in maioratu, neque in filio suo dato coherede extraneo, ib. n. 57. 58. & 64.
L. haec consultissima, §. ex imperfecto, C. de testam. an habeat locum inter filios legitimos, ib. n. 182.
L. cum filio familias, ff. de leg. 1. an procedat in filio legitimo, ib. n. 185.
L. Quoties, C. de reuend. bene intelligitur, ib. n. 197.
L. 2. tit. 3. lib. 5. Non. Recop. procedit, etiam interueniente iuramento mulieris, R. auth. sacramenta, n. 41.
L. 50. Tauri, quae est l. 2. tit. 1. §. Non. Recop. an possit renuntia cum iuramento, ib. n. 44.
L. 100. Styli an feruetur Placentiae, ib. n. 67.
Lex nou. generaliter loquens non corrigit casus speciales legis antiquae: imo d. l. noua determinatur, & declarat per antiquam, ib. n. 76.
Lex civilis fauere lucro in odium tertii, & cotinens quandam rigorem non est seruanda in foro canonico, ib. n. 87.
Lex correctoria exorbitans, & penalis ex identitate rationis extenditur fauore animae, ib. n. 125.
L. clarum, C. de auctor. praes. limitatur quado minor promittit, & iuravit non contravenire iudicio, neque sententiae ferenda, neque alicui iudiciali ratione minoris aetatis, neque alia quacumque causa, ib. n. 118.
Lex vel dispositio quae libet quando vnica ratione fundari potest illa ratio habetur pro expressa, ib. n. 155.
L. si vnquam C. de reuocand. don. non habet locum in hereditate non adita, sicut in iure querendo, R. c. quomodo pactum, in principio, n. 16.

L. fin. C. de pactis, procedit etiam in filiis paciscentibus, de hereditate patris diuidenda certo modo, ib. n. 35.
L. fin. C. de pactis, procedit etiam in ascendenti, bus paciscentibus super hereditate filii, ib. n. 36.
L. quoniam in prioribus, C. de inoffic. dissoluitur ad difficultate, ib. vers. nullum ad bona, n. 21.
L. in l. Falcid. hoc esse seruandum, ff. ad l. Falcid. declaratur, A. 2. n. 11.
L. si. ff. de duob. reis declaratur, A. 2. n. 4.
Legitima consideratur antea bonis, quae sunt tempore mortis, defuncti, non vero antea, R. c. quomodo pactum, verbo a filia, n. 8.
Legitima filiis in vita patris non est debita, sed quasi debita, & ipsi filii non dicuntur domini, sed quasi domini, R. § sui, n. 89.
Legitimatio infantis facta Principis auctoritate non eget ipsius consensu, nec postea ratificatione, C. 10. n. 8.
Legitimatio est immediata causa & necessaria consequentia successione, R. § sui, n. 101.
Legitimatio simplex facta post mortem patris, non facta mentione eorum, quibus hereditas erat quaesita, non nocet eis, siue fuerit adita hereditas, siue non, ib. n. 195.
Legitimatio facta per scriptum Principis ad successorem, non sufficit, quo alii legitimi non exstabant, irritatur per natiuitatem legitimorum, & naturalium, ib. n. 199.
Legitimatio suprad. erit secundum veritatem, & non secundum fictionem, ib. n. 165.
Legitimatio non retrahitur in praedictis eorum, quibus est ius quaesitum, ib. n. 193.
Legitimatione rumpitur testamentum antea factum sicut agnatione posthumi, ib. n. 178.
Legitimatione filii naturalis, an reuocetur donatio in casu, l. si vnquam, C. de reuoc. donat. ib. n. 130.
Legitimati filii post mortem patris, an aucterent hereditatem venientibus ab intestato, quibus est iam ius quaesitum, ib. n. 194.
Legitimati an excludant feminas stante statuto, quod stantibus filiis masculis, filiae feminae non succedant, ib. n. 176.
Legitimati filii an admittantur ad emphyteosium ecclesiasticum susceptum pro se & filiis suis, ib. n. 179.
Legitimati, an faciant deficere fideicommissum in casu legis, cum acutissimi, cu simul, C. de fideicommiss. ib. n. 181.
Legitimati an succedant & habeant suam partem stantibus legitimis & naturalibus, & auo casu, quo cum eis succedant, possint meliorari, ib. n. 183.
Legitimati filii, an gaudeant nobilitate patris, ib. n. 187.
Legitimatis filiis debetur eade legitima, quae debetur filiis legitimis & naturalibus, ib. n. 175.
Legitimatis filiis eade prorsus legitima debetur, quae & legitimis, R. l. nemo potest, n. 335.
Legitimus per subsequens matrimonium, succedit cum legitimis, R. § sui, n. 161.
Legitimus per oblationem curiae, vel per subsequens matrimonium in patris potestatem subintrat, & dicitur suus, ib. n. 164.
Legitimus ad feuda cu clausula derogatoria generali omnium legum & constitutionum, & quorumcumque in contrarium facientium, an possit succedere in feudo, in quo certae qualitates requiruntur, ib. n. 167.
Legitimus ita demum excludit substitutum, si ipse substitutus citatus fuerit, ib. n. 170.
Legitimus transmittit hereditatem non aditam ex potentia suam, n. 174.
Legitimus filius praeriturus a patre in testamento vel ex hereditate, habet omnia remedia, quae filius legitimus & naturalis habet contra patris testamentum, ib. n. 177.
Legitimus per scriptum Principis, quod non subuertat donationem in casu dicti, l. si vnquam, ib. n. 188.
Legitimus per subsequens matrimonium post natiuitatem filii legitimi naturalis, natiuitatem maior, an praeretur dicto filio legitimo, n. 18.

gitimo in successione iuratus, vel econuerlo, ib. n. 192.
Legitimus vere legitimus dici potest, R. l. nemo potest, n. 334.
Legitimi efficiuntur liberi antea nati per subsequens matrimonium, licet nuptiae contrahantur ab eo qui in extremis sit: & an hoc casu excludatur substitutus datus in casu, in quo decederet sine liberis, R. § sui, n. 168. & 169.
Legitimi an efficiantur filii antea nati per subsequens matrimonium quando in co adest impedimentum suscipiendae prolis, ib. n. 173.
Liberatio vni ex pluribus cotreis obligatis in solidum ex causa lucratua data non extenditur ad alios, A. 2. n. 7.
Liberatio seu quietatio facta vni ex pluribus reis debent in solidum obligatis, an ceteris profit, ib. n. 3.
Liberatio facta vni reo debendi prodest coteris, A. 2. n. 1.
Liberitas data per testatorem acquiritur ignorantia, A. 3. n. 2.
Liberitas & facultas quae datur defunctorum vltimae voluntari magis accedit iuri naturali, quam successio filiorum, R. l. Nemo potest, n. 5.
Liberus prouocans ad iudicium, an dicatur auctor vel reus, C. 51. n. 15.
Libris postis in archiuo publico ciuitatis probatur census & redditus eiusdem, c. 6. n. 7.
Libro casuali antiquo alicuius ecclesiae creditur in praedictum soluentis voluntatis, dummodo reperitur & conferretur in loco non suspecto, c. 6. n. 6.
Licentia concessa a Principe marito & vxori ad faciendum maioratum in vnum ex filiis, vt quilibet poterit in filium quem velit facere maioratum, C. 2. n. 7.
Licentia Regia requiritur, imo debet precedere adhibita causae cognitione, Regis mandatum ad vendenda bona maioratus: quae licentia concedi non debet ad vendendum & destruendum maioratum, sed vt prouideatur, vt conferretur, & vt id tantum liceat vendere, quo opus sit ad redimendum censum, & id quidem, quod minus valet: & prius debent vendi bona libera quae vincularia, c. 18. n. 82. & 83.
Lite pendente super aliquo beneficio illud beneficium vni non debet alteri, quod habet vnus ex colligantibus, qui vnionem petit, c. 1. n. 15.
Lite pendente sit prouiso, considerata qualitate causae, si forte res periret, vel consumeretur durante lite vel fructus, vel equus pro expensis C. 31. n. 30. idem quando tempus finiret correctoris electi ad tres menses, ib. n. 31.
Literata data paritate in ceteris praeretur indolito, nisi aliter ecclesiae necessitas suaderet, c. 2. n. 27.
Locatio facta ad nouennium, cum pacto renouationis alterius nouennii a debitore, qui ex lege conuentionis non potest rem alienare, non valet, R. l. nemo potest, n. 52.
Locationis rerum minorum facta a tutoribus ad nouennium, ita vt finito nouennio res iterum conducta videatur, non valet, ib. n. 55.
Loco prohibito, & sic in ecclesia, an sit licitum apprehendere debitorem suspectum, ib. n. 184.
Locus vbi testator fieri capellam mandauit mutari non debet si fieri potest, c. 1. n. 21.
Locus desertus dicitur ille qui non habitatur penitus nec calculus vnquam fuit, c. 21. n. 13.
Longum & modicum tempus quod dicitur, relinquatur arbitrio iudicis, c. 4. n. 31.
Loquens alicui ad aurum quado praesumatur mandasse committi delictum, c. 36. n. 37.
Loqui prohibitus, non censetur prohibitus scribere, praerquam excommunicatio, vel si scriberetur ad inimicum vel proditorem Reipubl. contra ipsam Rempp. vel ad homicidium committendum, c. 36. n. 11.
Luera quaedam quasi castrenses per legem Re,

Index in Repetitiones, Allegationes

giam declarantur, R. auth. sacram. n. 51. Lucra quasi castrensia, quæ dicuntur, & a patribus acquiritur, ib. n. 52. & sibi an de eis libere filii disponere possint.

Macedonianum Senatusconsult. cessat quotiescumq; filiusfam. habet peculium castrense vsque ad quantitatem peculii R. auth. sacram. n. 50.

Macedonianum Senatusconsult. cessat si pater & filius contrahant super peculio aduentitio in casibus exceptis, in quibus partu non acquiritur vsusfructus, ib. n. 51.

Macula patris spiritus incestuosus, vel nati ex dâtabili coitu, non nocet eius filio legitimo, quominus possit institui & vocari ab avo, præcipue si pater est mortuus, c. 3. n. 14. nec quominus succedat in iure patronatus, ibid. n. 13.

Magna quantitas, ut dicitur enormissima lætio, dicitur sexta pars totius, c. 16. n. 22. & 23. ponuntur exēpia, quæ in praxi cōtingerūt enormissimæ lætionis, ob quam ferant recessus contractus.

Maioratu constituto à viro & vxore, simul de bonis suis in eorum conjugumque patrimonio, existente cōsanguineo ex parte mariti, & alio ex parte vxoris, quis eorū succedat in maioratu, c. 1. n. 9.

Maioratus res quanto tempore præscribantur, c. 47. n. 7.

Maioratus institutor quoties genericæ, & absolute feminas propter masculos à maioratus successione excludit, nec se illas propter masculos remotiores excludere velle adiecit, ea exclusio propter masculos eiusdem linee & gradus, non autem propter remotiores intelligenda est, & quomodo hoc intelligatur, c. 13. n. 14.

Maioratus potest constitui in legitima filii modo & forma hic possit, Rep. c. quamvis pactum, in princ. n. 34.

Mala fides auctoris nocet eius singulari successori in præscriptioe longi temporis 10. & 30. annorum, R. l. nemo potest, n. 79.

Mala administratio sonat potius in favorem, quam in sanum consilium, c. 14. n. 10.

Mala fides præsumitur in illo, qui seic rē vendi indebite, atque iniuste in eo qui contra iura mercatur, c. 18. n. 61.

Malitia supplet etatem quoad matrimonium de præsent, & sponsalia de futuro, R. auth. sacram. n. 5.

Malicia an suppleat etatem ad matrimonium spirituale contrahendum, ib. n. 6.

Mandatarii dicti, qui acceptavit mandatam, non nocet ei, quæ dicit mādasse, c. 63. n. 6. & minus ficta confessio principalis, ib. n. 7.

Mandatam non potest etiam in melius reformari per mandatarium, c. 1. n. 30.

Mandatam cōstitit in facto, vnde maxime ad delinquendum non præsumitur, c. 35. n. 1.

Mandatam non præsumitur per cursum longissimi temporis, quomodo procedat & intelligatur, c. 18. n. 13.

Mandatam casus nō expressos cōprehendit, quando in eo exprimuntur alii requirentes speciale mandatam, c. 45. n. 6.

Mandatam speciale non requiritur ad rem, quæ venit incidenter ad aliam causam, ad quam habet speciale mandatam, ib. n. 7.

Mates etiam etate minores præferuntur feminis etiam maioribus in successione maioratus in eodem tamen gradu, & linea existentibus, c. 13. n. 13.

Marito constituto maioriam de re vxoris cum ipsius consensu, & postea reuocare, ad quem pertineat res maioræ, R. c. quamvis pactum in princ. n. 48.

Maritus si promiserit, quod soluto matrimonio, res dotales restituatur iis modis & formis quibus datæ fuerunt, intelligitur quoad estimationē, c. 17. n. 33. idē citi sit dicitur, quod bona dotalia essēt ipsius vxoris, vel quod ipsi dantur, ib. n. 36.

Maritus cōuentus ab vxore propter sequitā, si est pauper, & non possit inuenire fidem

forem de non offendendo vxorem, & eam bene tractando, an liberetur cū iuratoria cautione, R. l. Nemo potest, n. 196. & 197.

Maritus cōstante matrimonio est dominus dotis, & in præiudicium ipsius mariti iuramentū mulieris absque iuramentū viri nihil valet, neque iest seruadum, R. auth. sacram. n. 42.

Matritus præsumitur recepisse dotē, eo quod aluerit vxorem toto tempore quo durauit matrimonium, A. l. n. 13.

Maritus propter non solutā dotē potest vxorem de domo repellere, A. l. n. 16.

Masculus & ab eo descendens præfertur semper feminæ, & ab ea descendenti in iis quæ deferuntur iure sanguinis & maioratus, c. 3. n. 5.

Mater per transitum ad secundas nuptias amittit tutelam, c. 52. n. 5.

Mater in testamento non potest dare tutorem filijs, c. 32. n. 6.

Mater si antequam nubat petiit tutore filijs, est locus tutori datus, si nō petiit est locus legitimo, ibid. n. 6.

Mater luxurianda amittit tutelam filiorum, & per transitum ad secunda vota, ib. n. 14.

Mater contractis sponsalibus, & matrimonio ante traditionem non amittit tutelam, nisi antea fuerit consummatum matrimonium, ibid. n. 16.

Mater trāsire ad secundas nuptias frater & pater ab ea nominari an sint suspecti, ib. n. 20.

Mater potest approbare testamentum filii in præiudicium aliorum filiorum, R. c. quamuis pactum, in princ. n. 43.

Mater potest apponere conditionem filio in legitima, ne vsufuctus ad patrem perueniat, quando male suspicatur de moribus mariti, ib. vers. aullum ad bona, n. 19. & an id habeat locum etiam si nihil suspicetur, ibid. n. 20.

Matrimonium an valeat, & esse possit absque dote, ib. vers. de dote contenta, n. 2.

Matrimonium dissoluitur, licet libellus repudii nō sit traditus vel cognitus marito, a. 3. n. 3.

Matrimonium de præsent pure celebratum, pendente conditione primi matrimonij, cuius euentus dubius est, præualeat & præferatur primo, licet postea existat eius conditio, A. 4. n. 14.

Medicus qui aliquem curauit potest repetere impensas ab infirmo vel eius heredibus, licet à principio infirmus prohibuerit curari, A. 7. n. 16.

Medij inhabile impedit extrema coniungi, R. §. sui, n. 20.

Melioratione facta in testamento, & possessione tradita simpliciter, efficitur donatio irrevocabilis, R. l. nemo potest, n. 34.

Mens paruum talis cæsetur in traditione dotis, qualis suis in constitutione, c. 17. n. 33.

Mente captus non potest contrahere, c. 14. n. 5.

Mente captum quem esse vel furiosum, quomodo probetur, ib. n. 7.

Mente captus probatur, quod quis sit, ex datione curatoris sibi facta tanquam mente capto, idemq; est in furioso, c. 14. n. 11.

Mētio beneficii, quod sit curatum, debet fieri summo Pontifici ad eius impetrationē, licet in habitu tantū sit curatum, A. 8. n. 9.

Metu probato actus ob eum factus, etiam ex intervallo vitatur, c. 16. n. 15.

Metu pœnæ non potest quis ad matrimonium adstringi, c. 18. n. 2.

Metus reuerentialis solus nō est sufficiens ad rescissionem contractus iurati, R. auth. sacram. n. 94.

Metus cadēs in constantem virum, is est, qui illatus cogit quem eligere minus malum, ob maius malum sibi imminens efficiendum, c. 16. n. 1.

Metus reuerentialis non præsumitur ex sola maioris præsentia, nisi cum ipsa interueniat lætio vel minæ, c. 16. n. 19.

Metus minor exigitur in femina, quam in viro, ibid. n. 3.

Metus hic probatur coniecturis, indicijs, & per testes, ibid. n. 4.

Metus coactionis sufficit ad rescindendum

contractum etiam iuratum, ib. n. 5.

Metus tormentorum idem operatur quod quasi ipsa, ibid. n. 6.

Metus naufragij idem operatur quod naufragium ipsum, ibid. n. 7.

Metus, siue timor armorum idem operatur, quam arma ipsa operantur, ibid. n. 8.

Metus iustus, qui cadere potest in constantē virum, matrimonium vitat, etiam si arma semel sumpta fuerint deposita, ib. n. 10.

Metus seu timor inferendæ violentiæ, licet illata non sit, electio vitatur, ib. n. 11.

Metus cadens in constantem virum, quis dicitur, relinquitur arbitrio iudicis, ib. n. 11.

Ludæx aut prudens ac diligēs, iustum metum arbitratur iuxta personarum qualitatem, ib. n. 13.

Metus reuerentialis cum minis probatis à solito cas exsequi, sufficit ad rescindendum contractum, ib. n. 16.

Metus patris vel matris, quibus casibus sufficit ad rescindendum contractum, sufficit etiā metus fratris illatus forori iuveni: idē est in fratre respectu fratris maioris natu, & in metu reuerentiali patri, ib. n. 17.

Metus probabilis est cōiectura, cum qui cum eo cōrahit, q. & in superiorē recognoscit, & cui adterari non audeat, ib. n. 18. & duobus relictis de metu deponentib. magis creditur, quam centum vel millib. de ipō tanea voluntate, ib. n. 14.

Metus reuerentialis simul cum enormi læsione, operatur cōtractus etiam iurati rescissionem, ibid. n. 20. & c. 22. n. 10.

Metus tormentorū idem operatur quod tormenta ipsa, c. 40. n. 1. & ille dicitur torquenti, ib. n. 1. & probato quod quis fuit detentus, sufficit ut eius confessio dicatur facta metu tormentorum, ib. n. 3.

Miles potest decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus, R. l. vnic. n. 6. C. quano non pet. par.

Militer quomodo velint possunt testari, & quæ solemnitates in eorum testamentis requirantur, R. l. nemo potest, n. 165.

Minor qui gratia decipiendi aduersarium, vt cum eo contrahat, dixit se esse maiorē, nō debet restitui, licet lēdatur, & prober se minorem, R. auth. sacram. n. 56. cum duobus seqq. vbi limitatur duobus modis.

Minor iurās simpliciter nō contrahit contractū, si decipiatur in d. contractu iurato, vtra dimidia, non censetur exclusus ab illō remedio propter iuramentum, ib. n. 86.

Minor 25. annis habens curatorem, sine eius auctoritate contrahens, & iurans contractum, remanet obligatus & contractus validatur iuramento, ibid. n. 103.

Minor curatorē habens æquiparatur pupillo, & quomodo intelligatur, ib. n. 104.

Minor curatorem habens non potest alteri deferre iuramentum, ib. n. 106. & seqq.

Minor iurās contractū, an debeat centiorari de beneficio restitutionis sibi competenti, vt excludatur ab eo, ib. n. 113. & seqq.

Minor læsus ex compromisso valido absque dolo & iuramento potest restitui, ib. n. 126.

Minor qui in iudicio confessus est delictum, si de delicto aliter non constat, quā per suā confessionem, eo ipso censetur læsus, & poterit restitui in integrum non confitito aliter de læsione, & an hoc procedat quando minor iuravit, ib. n. 131.

Minor restitutus ad beneficium renuntiātū non censetur restitutus cum illud fuerit alteri collatum, c. 1. n. 4.

Minor recipiens merces ad creditum para moharras, & ad conuertend dum in maios vsus, non tenetur, seus si sint viles & recellarie minori ipsiusq; familie: hoc est, quando contrahit bona fide ex bono & equo, c. 32. n. 1.

Minor qui tanquam maior rem suam administravit, est postea damnificetur, non in consulte sed facto non restituitur, ib. n. 2.

Minor petens restitutionem debet probare se minorem & læsum, ib. n. 3.

Minor

& Consilia Dn. Ioan. Gutierrez.

Minor 25. an. nō est idoneus testis, c. 35. n. 17.

Modum non est, quod Doctor vel aduocatus mutato consilio, aliud iudiciū vel consiliū diuersum ab eo, quod prius dederat in causa sibi commissā vel consula dederit, R. auth. sacram. n. 36. & seqq.

Molendini positi iuxta flumen potius iteratur diminutio, quam valoris incrementum: ideo potest alienari per prælatum & tutorem, c. 17. n. 15. & 16.

Monachus amittit patriam potestatem, & atque in Abbatis, & monasterij illius dationem transit, c. 18. n. 5. & R. §. sui, n. 35. vbi quod nihilominus retinet suam.

Monachus præteritus à patre habet ius dicensi nullum, R. §. sui, n. 36.

Mora de iure canonico hodie semper purgari potest, c. 33. n. 4.

Mora purgatur in contractibus vsque ad litis contestationem, c. 43. n. 11.

Mora purgatio de iure ciuili non habet locum, vbi est dies & pœnæ sed de iure canonico bene admittitur regulariter, quoties alias non est factum deterius, c. 33. n. 3.

Mora purgatio non admittitur in contractibus, vbi est dies & pœnæ, c. 43. n. 2.

Mora purgatio impeditur in emphyteosi, si dominus declarat se velle, vt cadat in commissum, c. 43. n. 6. & a trena l. 8. tit. 8. par. procedat, n. 7.

Mora purgatio ex celeri satisfactioe in emphyteosi ecclesiastica relinquitur iudicis arbitrio, c. 43. n. 11. & 12.

Mora purgatio in certis casibus extra emphyteosin locum habet seruando ius commune, c. 43. n. 17.

Mors per famam & longam absentiam probatur, c. 4. n. 29. & hoc probatio per famam habetur pro veritate plena, ibid. n. 30.

Mors proprius Pij V. Pontif. Max. super non admittendis resignationibus, in c. Quanta ecclesie, & c. quæ ratione intelligatur, c. 42. n. 5. & 9.

Mulier nupta transit in familiam viri sui, & non gaudet privilegio concessio familie patris, c. 3. n. 6.

Mulier nobilissimæ etiā patre nata si ignobili viro nupta sit cōtrahit cū plebeis, ib. n. 7.

Mulier recipiens estimationē aliquorum bonorū ab initio cōtrahit in ceteris sibi præiudicat respectu estimationis, c. 17. n. 30.

Mulier potest sibi dotem constituere de bonis suis penes tertium existentibus, vel pecunijs sibi debitis, ibid. n. 38.

Mulier vendens simul cum marito fundum dotalē inestimatum doti traditum, & iurās alienationem, an postea soluto matrimonio possit petere plus quam pretium conuentum, nec ne, c. 12. n. 12. & seqq.

Mulier decepta in estimatione dotis succurrit, c. 22. n. 11. minoreque hoc casu læsio sufficit, ibid. n. 28.

Mutans vel vendens scholam aliquid citra voluntatem patris, vel eius, qui cum alit in studio, an possit repetere à prædictis personis, R. auth. sacram. n. 7. & 17.

Mutans procuratori alterius eius nomine non debet esse sollicitus, in quam causam conuertatur pecunia mutuata, sed quod causa afferatur per procuratorem recipientem, A. n. 11.

Mutantes filijs studentibus contra voluntatem patris, possunt ab eo repetere expensas pro ea parte quam pater pro ipsis filijs esse domi expensurus, R. auth. sacram. puber. n. 74.

Naturalis obligatio oritur ex stipulatione alteri per alterum facta, quando verba stipulationis, h. e. obligationis sunt directa ad stipulantem, & executioni ad absentem, R. l. pater filium, n. 34.

Necessitas que est in filio tollitur per substitutionem vulgarem, R. §. sui, n. 50.

Necessitas que est in seruo an tollatur per dationem substituti vulgaris, ib. n. 51.

Negans se possidere, si reuocet suā confessionem, an priuari debeat sua possessione cōstitutio de mendacio, R. auth. sacram. n. 69.

Negativa non ita se offert sensui, sicut affirmativa, A. 6. n. 2.

Negativa coarctata probata maiori numero restitui, quā affirmativa, præfertur ei, ib. n. 5.

Negativa probabilis est, & admittenda quando deponentes de ea deponunt simul de affirmativa, ibid. n. 6.

Negativa quando est causa intentionis alicuius siue agentis siue excipientis, probanda est ab eo, c. 18. n. 4.

Negativa coarctata loco & tempore sufficiens est, maxime si simul testes deponunt de affirmativa, c. 19. n. 9.

Negativa coarctata loco & tempore probatio, ibid. n. 10.

Nemo præter Papam potest alterare voluntates testatorum, R. l. nemo potest, n. 81.

Nepos si instituitur ab avo præterito filio patre nepotis est suus avo, R. §. sui, n. 1. 6.

Nepos ex filio naturali an legitimus, & suus efficiatur avo, qui post mortem dicti filij sui naturalis contraxit matrimonium cum concubina, ex qua habuerat dictum filium naturalem, ibid. n. 198.

Nepos quare vocetur ad querelam per successu edictū, R. l. pater filium, n. 31. & 34.

Nepos ex filio non excludit a iurata, licet filius excludat sororem, c. 13. n. 27.

Nominati nepotem intendentes querelam in officio testam. in qua successit per successorum edictum, poterit remoueri heres scriptus, probando causam ingratiudinis contra eum, R. l. pater filium, n. 38.

Nobiles tenentur ad refectioem ecclesie eo casu quo alij laici tributarij ad id tenentur, A. 10. n. 6.

Nobilis eo, quod sit rusticus, & laborans proprijs manibus in proprijs possessionibus, non amittit nobilitatem, c. 1. n. 7.

Nomina verbalia requirunt frequentiam auctus, nec in vno actu verificatur, c. 5. n. 23.

Nominari vel nominari, vide in verb. elegi & electi.

Nominatio facta per testatorem quamdiu adest, cessat nominatio faciendam per patrum, c. 4. n. 24.

Notarij verbis de his, quæ tēpore testamenti geri non poterunt, non creditur, ib. n. 20.

Notario assenti testatorem sanæ mentis condidisse testamentum non est standum, c. 14. n. 10. & c. 24. n. 13.

Notarius committens falsitatem non quidē oculose, sed culpabiliter ob amorē paternum in ipsius defensionem, nō punitur de falso, ne priuatur officio, sed extraordinarie multatur arbitrio iudicis, c. 37. n. 6.

Notarius si appouerit vocationem suorum in testamento, etiam si probatu sit testatorē suos nō vocasse, ex hoc nō potest doli cōtra notariū cōsiderari, ex quo doli causa nulla verisimilis excogitari potest, sed præsumetur notarium appouisse per simpliciter aut errorem, & sic deliquisse pro culpa, non per dolum, ibid. n. 1.

Notarium dicitur, quod ex actis colligitur, ibid. n. 5.

Notarius defectus proprietatis impedit fieri restitutionem spoliato, c. 6. n. 3. & dicitur constare notorie de non iure agentis per inspectionem instrumenti, ib. n. 4. & quādo admittitur hæc exceptio, ibid. n. 8.

Nullitas sententiæ allegari non potest propter expressam partium conventionem, R. l. nemo potest, n. 378.

Nullitas vitium, de quo contrahentes non possunt disponere, nunquam tollitur per pactum, ibid. n. 379.

Notarius noui opus actor est, nuntiarus vero reus, licet alius nomine nuntiat, petat remissionem cessationis operis, c. 48. n. 1.

Nuntiar potest noui opus contra operarios ecclesie, & an corā seculari iudice, c. 48. n. 5.

Nuntiar heres tenetur prestare patientiam, vt opus post nuntiationem destruat, ib. n. 6.

Obligatio verbalis habet hunc effectum, vt per eam impediatur commissio, & incursus pœnæ conventionalis, c. 33. n. 1.

Obligatio cui facienda est, si non sit præsens, sed absens requiritur citatio vel proclamatio, quod compareat ad recipiendum obligationem, ibid. n. 2.

Oblationes & annuities mortuorum, distributiones quotidiana, & alia similia, nō comparantur regulariter in congrua portione vicario aneui Ecclesie assignata, vel assignanda, c. 8. n. 1. nec etiam computantur in valore beneficii, ibid. n. 2. Hodie quadam bulla Pij V. contrarium cauerunt, ibid. n. 3.

Obligatio personalis est, siue anima ratiōnalis in eo, quod in hoc numero dicitur, R. l. nemo potest, n. 191.

Obligatio naturalis, an oriatur ex minus solemnium voluntate, ibid. n. 78. 80. & 457. cum duobus seq.

Obligatio neque ius executiuum non præscribitur vilo tempore, quando debitor est obligatus perpetuo, vel quod possit compelli quandoquocunque licet alias præscriberetur, ibid. n. 475.

Obligatio nullo loco citari debet, ib. n. 501.

Obligatio contractus iurati bene trāsit ad heredes, & tenentur eū seruare, licet nō sint periuri, si veniat contra eum, ib. n. 394.

Observantia multum prodest ad declarationem cuiuscunque dispositionis, c. 2. n. 10.

Oblationis verbo, oblationes antiuersaria mortuorum, distributiones quotidiana, & alia similia comprehenduntur, c. 8. n. 4. Item omnium emolumentorum appellatio, ibid. n. 5. Idem à fortiori citi, si adiciantur verba oblationes, & omnia emolumenta, ibid. n. 6.

Offensus si non est officialis nō potest petere operas à delinquentibus, etiam si remaneat debilitas vel vulnerata, c. 16. n. 46.

Offensus qui propter paupertatem nō potest prestare cautionem de non offendendo, aut liberetur prestando iuratoriū cautionem, R. l. nemo potest, n. 295. & seqq.

Offensus cuius arbitrio submissit se offendere, si excedat modum, reducit eius arbitrium ad arbitrium boni viri, A. 1. n. 23.

Officia provincialia & alias dignitates non possunt assumere artifices & negotiatores, alique viles persone, c. 32. n. 9.

Officia vilia reddunt ea exercentes obsequiosos, vt nequeant ad dignitatem seu honorem promoueri, ibid. n. 11.

Officia mechanica censentur vilia, & sic nobiles ea exercentes non gaudent nobilitate, ibid. n. 12.

Officium illud dicitur vile & sordidum, quod pro tali reputatur, ibid. n. 13.

Officiali publico, pro vt est iudex, & c. credendum est in pertinentijs causis, c. 24. n. 11.

Officio signi crucis in inuentario requisiti non vitiat inuentarium R. l. nemo, n. 117.

Omnia iura loquentia in filijs legitimis habent etiam regulariter locum in filijs legitimatis, R. §. sui, n. 86.